

Είμαι....

Είμαι η μάνα,

που έχασε τον γιο της, τότε...

Είμαι η γυναίκα,

που έχασε τον άντρα της, τότε...

Είμαι Εγώ,

χωρίς κανένα πια.

Μόνη.

Μεταξύ πεθαμένων

Και φοβάμαι

Φοβάμαι τις μέρες που θά'ρθουν

Φοβάμαι μη ξεχάσω τους πεθαμένους

Και δεν πρέπει

Δεν πρέπει να ξεχάσω

Δεν θέλω να πω το αντίο

Αλλά πρέπει.

«-Τρέξε.» μου είπαν.

«-Τρέξε μάνα».

«-Τρέξε γυναίκα».

«-Τρέξε».

Και εγώ έτρεχα τότε.

Πρέπει να φύγω.

Πρέπει.

Ακούω τα βήματα μου

Ακούω τα βήματα μου, να σέρνουν

τους πεθαμένους.

Ακούω τις σειρήνες

Οι «ξένοι», φτάνουν.

Φτάνουν.

Έφτασαν.